

Een avontuurlijk weekend van Frederike

Hallo allemaal, Ik ben Frederike Oosterhuis; ik ben 12 jaar en kom uit de provincie Groningen (da's in Nederland ;-)). Ik ben van eind juli 2006 t/m half augustus 2006 op vakantie in de Tukhut geweest, samen met mijn moeder. Ik heb ook twee broers, maar die waren niet mee.

Zaterdag 29 juli 2006 kwam er een man met een gekke tuinbroek van stretch-stof binnen, die Pierre Linssen heette. Pierre vroeg aan ons of we straks om 5 uur of 's avonds om 22 uur samen met hem, met Hans en met nog een paar mensen naar een grot wilden gaan, waar we in zouden kruipen. Dat wilden we wel. Maar we gingen eerst met Ellen en Mieke nog boodschappen doen. Ellen en Mieke zijn ook twee gasten die toevallig in de Tukhut op bezoek waren. Ellen en mama waren daarna nog even ergens anders heen, terwijl Mieke en ik gezellig in de Tukhut bleven.

Het was nu bijna 5 uur. Ik ging vlug een lange broek aantrekken die vies mocht worden en mijn wandelschoenen aandoen. We liepen eerst langs de rivier de Ourthe over een oud Romeins pad. Halverwege dat pad gingen we langs een heuvel naar een stuk rots. Daar was de Vignoble-grot. We moesten eerst even de grot onderzoeken. Ik vond, na een poosje ronduzen, een gangetje omhoog met een heleboel steekmuggen. Wat andere mensen vonden nog een andere gang die twee kanten opging; de ene gang kwam uit bij de hoofdingang, de andere ging verder de grot in. Daar liepen we dus heen.

Aan het einde van die gang konden we alleen verder door een gat in het plafond van de grot. Eerst ging Pierre omhoog, en daarna ging ik. Ik werd van onderen geholpen omdat ik 'klein' was, maar dat was ook een voordeel omdat ik er dan goed doorheen kon. Boven waren twee grotten aan elkaar; ze kwamen bijeen bij het gat. Pierre lag in de ene grot op zijn buik om me te helpen. Ik moest op mijn buik in de grot kruipen waar hij in lag, en daarna moest ik achteruit de andere grot in. Het ging eerst schuin naar beneden, zodat ik op mijn buik moest glijden. Ik keek een beetje

rond naar de *mini-druipsteentjes* enzo, en ik zag ineens een *schelpje* in de muur. Toen iedereen er was, liet ik aan Pierre het schelpje zien. Hij vond dat bijzonder, want niemand had hier eerder een schelpje gevonden.

We deden ook nog eens alle zaklampen uit; dan zie je helemaal niks. Ik herhaal: HELEMAAL NIKS! Je moet héél véél geluk hebben om dan uit een grot te komen. Gelukkig deden we de zaklampen daarna weer aan!

In de grot waar we toen waren, kon je twee kanten op; links en rechts. Ik ging de linkertunnel in. Gelukkig had ik een helm op, want ik stootte steeds mijn hoofd. Ik kwam toen in een kleinere grot die dood liep op één gang na; dat was een andere tunnel terug. Dat bleek de rechter-tunnel te zijn. Pierre zei dat ik net een "*ronkje hemel*" had gedaan, want dit stuk heette de "*hemelgrot*".

Foto van de Vignoble-grot
(zonder licht ;-))

Pierre deed ook een "rondje heme!", ik ook nog een keer, en Hans ook. Hans en Pierre waren onze gidsen en zij hielden van grotten en klimmen. Hans kende deze grot al wat langer. De rest wilde geen "rondje heme!" doen. We konden niet verder in deze grot, dus gingen we, een beetje geholpen door Hans en Pierre, weer terug door het gat en na ruim een uur stonden we, moe maar voldaan, weer buiten. Daarna gingen we terug naar de Tukhut.

Mam ging 's avonds laat (na tien) ook naar de Vignoble-grot, en toen ze terug kwam zei ze dat ze *glimwormen* had gezien! Glimwormen geven best wel sterk licht, en het is bijzonder als je ze ziet.

De volgende ochtend mochten we ook met Hans en Pierre mee gaan klimmen op een kleine rotswand. We gingen met de auto en alle spullen die we nodig hadden er naar toe, weer met wat andere mensen. Dat was een collega van het werk van Pierre in Duitsland met zijn gezin (Christian, Petra, Sven en Oliver).

Het was aan de kant van de weg, dus we zetten de auto aan de kant en gingen via een breed pad naar de rotswand. Die bleek in een oude steengroeve te liggen. Bij de rotswand aangekomen, gingen Hans en Pierre twee dubbelgevouwen touwen vastmaken aan de rotswand; het ene touw voor een hoge route (ongeveer 20m) en het andere touw voor een lagere route (10m). Toen kregen we een soort van broekjes aan. Het waren gewoon wat platte touwen die om je heupen en tussen je benen hingen; een klimbroekje dus. Daarna kregen we uitleg over naklimmen, voorklimmen en vrijklimmen.

Naklimmen betekent dat je broekje vast zit aan het ene uiteinde van het touw, en iemand anders het andere uiteinde altijd vasthoudt door zijn broekje met een bepaalde greep. Die trekt het touw dan steeds strak, zodat je niet naar beneden kan vallen.

Voorklimmen betekent dat degene die klimt soms toch bepaalde stukken tijdens het klimmen kan "vallen". Hier moet je echt geoefend voor zijn.

Vrijklimmen ook wel ongezekerd klimmen genoemd, is helemaal zonder hulpmiddelen en erg gevaarlijk. Je mag dan geen enkele fout maken. Niet doen hoor !!!

Wij gingen natuurlijk naklimmen (dus helemaal gezekerd klimmen) en ik mocht als eerste klimmen. Ik moest van Pierre eerst goed kijken vanaf de grond of ik goede houvast zag, en daarna mocht ik klimmen. Op een echte rots klimmen is veel leuker dan op een klimmuur vond ik. Iedereen vond dat ik het heel goed deed, waarschijnlijk omdat ik als eerst naar boven klom.

Op ongeveer een derde moest ik opnieuw kijken naar houvast en ik zag dat er op het laatste deel heel weinig houvast was. Ik klom een stukje verder. Toen ik bij het gladde deel aankwam, kon ik niet verder. Ik zag wel wat houvast links van me, maar daar kon ik niet bij.

Dus moest ik maar omlaag. *Abseilen!* Mijn voeten moesten plat tegen de rots staan op de hoogte van mijn heupen, terwijl ik met mijn handen het touw moest vasthouden. Ik liep met kleine stapjes – *wijdbeens* – de rots af, en Pierre liet me met het losse eind van het touw steeds een beetje verder zakken. Beneden aangekomen maakte ik het touw los van mijn broekje. En zo ging iedereen klimmen; sommigen kwamen helemaal boven, en sommigen niet helemaal.

Mam kwam ook heel ver, en toen ik nog een keer mocht, kwam ik ook helemaal boven. Maar toen ik boven was, ging het *regenen* en moesten we stoppen, want klimmen als de rots nat is, is héél *gevaarlijk!* Je kan dan zomaar uitglijden. Ik vond het erg jammer dat het ging regenen, maar voor de rest vond ik het in de grot en met het klimmen hééééééééééééééééééél leuk!!!!!!!

DOEI !!!!! **Frederike**

